

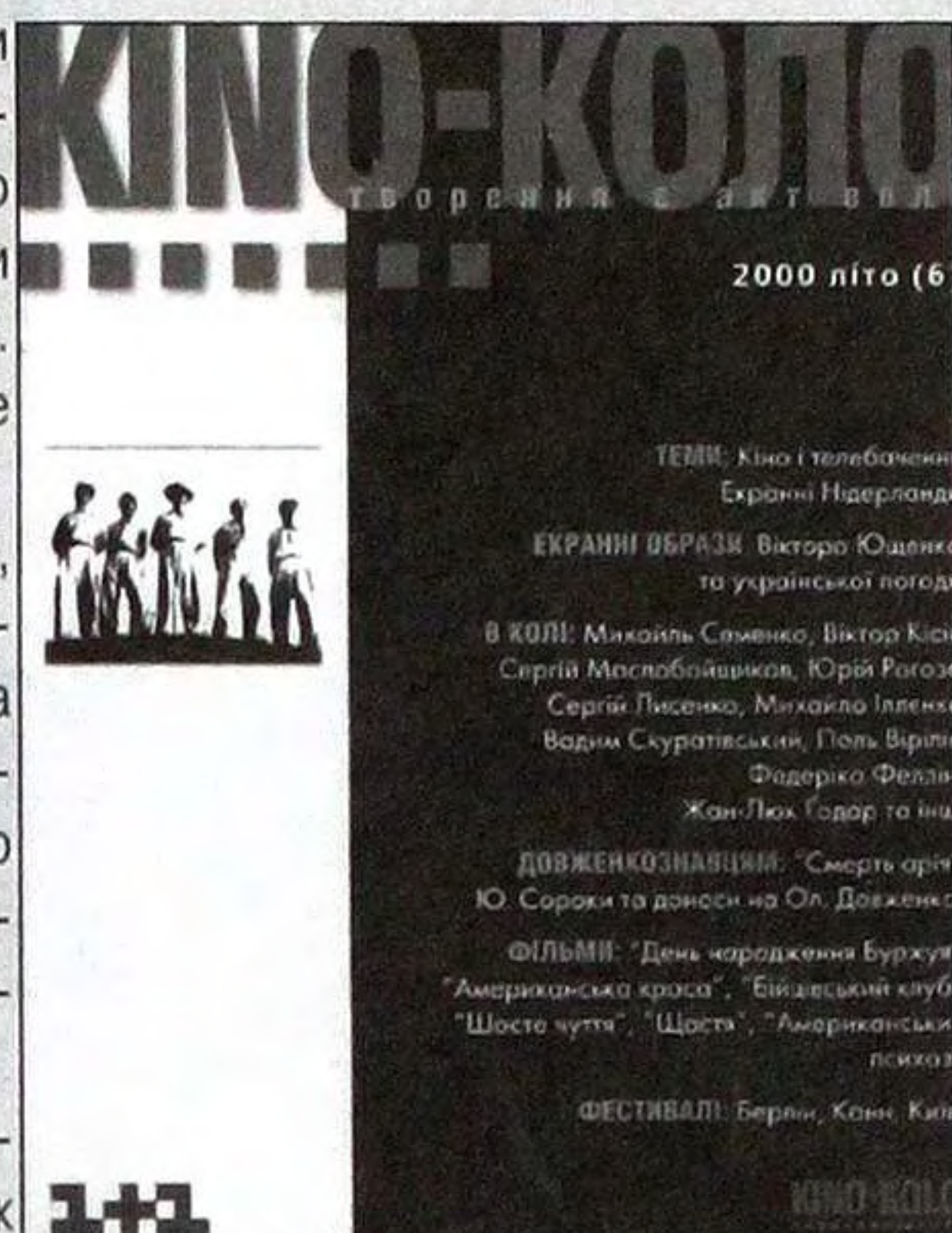
Новий оберт «Кіно-Кола»

Після дворічної перерви відновлено часопис «Кіно-Коло» — подія, якої не можна оминати у сьогоденному кінематографічному житті

Відомий за численними публікаціями критик та телеведучий Володимир Войченко спромігся заснувати журнал — видання цікаве й провокативне, типовий взірець постмодерної преси. За його зізнанням, журнал виник з нагальної потреби спеціалізованого кінематографічного видання, хоча твердження про цілковиту відсутність такого виявляє необізнаність головного редактора з українськими періодичними виданнями. Перше число «Кіно-Кола» з'явилося ще в 1997 році, й відтоді настала перерва до осені 1999. Хочеться сподіватись, що, як запевняє редакція, віднині його поява стабілізується й журнал виходитиме щоквартально, тобто стане кварталником.

Задуманий як концептуальний, часопис кожне число присвячує певній темі — в теоретичних розвідках, оглядах фільмів, інтерв'ю з відомими кіномитцями тощо. Чотири наявних числа присвячені темам «Фестивалі в контексті 100-річчя кінематографа», «Україна — Франція: кіноконтакт», «Історичний фільм» та «Кіно й телебачення». Наступне заплановане число за осінь-зиму 2000 має охопити теми анімації та нових екранних технологій. Важливо відзначити, що сферою своїх зацікавлень журнал вбачає не лише суто кінематографічний процес, а й усі дотичні до нього сфери, включаючи мас-медіа та віртуальність. Загалом відчувається турбота про адекватну форму подачі інформації, виражена в якісних ілюстраціях, дизайні.

Останні два числа оформилися вже у чітку структуру з дев'яти кіл, серед яких: «Коло тем», в якому подається основне теоретичне формулювання теми (наприклад, цікаве дослідження Лариси Березовчук щодо критеріїв історичного фільму або історичний екскурс Вадима Скуратівського «Скільки століть телебаченню»), «Розмовне коло», що презентує інтерв'ю з найвідомішими кіномитцями (як європейськими — Й.Стелінгом, І.Бергманом, Є.Гофманом, так і українськими — М.Мащенком, Г.Коханом, Б.Небієрідзе), «Ювілейне коло», де вміщено, мабуть, найцінніші матеріали — першодруки щоденників О.Довженка та архівні розвідки щодо нього, статті М.Французенка про Є.Деслава та Л.Череватенка, про М.Французенка, дослідження Олега Бурячківського творчості Михайла Семенка у кінематографічному аспекті. Найбільш змістовні розвідки належать відомим критикам: В.Скуратівському, О.Сидору-Гібелінді, С.Тримбачу та ін. У поєднанні матеріалів відчувається динамічність, різкий монтаж, колажність. Журнал робить ставку на яскраві моноліти світового кінематографа останнього часу: тут репрезентовані «Вогнем і мечем», «Жанна д'Арк», «Летючий Голландець», «Молох», «Російський бунт», «Сибірський цирюльник», «Приятель небіжчика», «Дві Юлії», «День народження буржуя», проте сама якість критичних матеріалів нерівна.

Ольга Кирилова

К а т а л о г Александровича-Дочевського

Сценографічна виставка — завжди рідкість у галереях Києва, а випуск книги зі сценографії — взагалі раритет. Тож поява каталогу одного з лідерів сучасної сценографії головного художника Національного театру ім. І.Франка Андрія Александровича-Дочевського — подія в театральному житті. Це справді вишукане стильне видання містить малюнки декорацій, ескізи костюмів та афіші до вистав, випущених у Києві, Львові, Тернополі, Польщі. У творчому доробку художника робота над «Гамлетом» Шекспіра та «Вишневим садом» Чехова, «Розмерсгольмом» Ібсена та «Каїном» Дж.Байрона. Крім ілюстрацій, каталог містить дайджест бліц-інтерв'ю видатних митців, які співпрацювали з художником, а також коментарі до власних сценографічних вирішень автора. Видання побачило світ завдяки Головному управлінню культури Київської держадміністрації та Асоціації сценографів України.

